

**Пасланне на Ражджаство Хрыстова
Патрыярха Маскоўскага і ўсяе Русі КІРЫЛА
архіпастырам, пастырам, дыяканам, манахам
і ўсім верным дзецям Рускай Праваслаўнай Царквы**

Узлюбленыя ў Госпадзе архіпастыры, пачэсныя прасвітары і дыяканы, богалюбівыя інакі і інакіні, дарагія браты і сёстры!

Сардэчна віншую вас з вялікім і светаспасіцельным святам Ражджаства Госпада нашага Іісуса Хрыста.

Сёння, як і віфлеемскія пастухі дзве тысячы год таму, мы з радасцю і замілаваннем слухаем святочны ангельскі спеў: *«Слава ў вышніх Богу і на зямлі мір, у людзях добрая воля!»* (Лк. 2:14). Чуючы гэтыя дзівосныя словы, наша сэрца знаходзіць суцяшэнне і перапаўняецца ўдзячнасцю Стваральніку. Сам Гасподзь Уседзяржыцель, *Бог моцны і Айцец вечнасці* (Іс. 9:6), сыходзіць да нас і нараджаецца ў свет простым чалавекам. Здзяйсняецца прароцтва цара-псалмапеўца, які Духам Святым абвясціў: *міласць і ісціна сустрэнуцца, праўда і мір абдымуцца; ісціна зазье з зямлі і праўда з нябёсаў з'явіцца* (Пс. 84:11-12). І вось збылося: *Дзіця нарадзілася нам — Сын дадзены нам* (Іс. 9:6), *каб кожны, хто веруе ў Яго, не загінуў, але меў жыццё вечнае* (Ін. 3:16).

На працягу гісторыі чалавецтва напружана шукала Бога, смуткуючы па страчанай сувязі са сваім Стваральнікам. І ў адказ на гэтыя намаганні, у адказ на прасцёртыя да неба сэрцы і рукі Гасподзь выявіў Сваю любоў да роду чалавечага і Сам прасцёр нам Сваю спасіцельную рукі. У Іісусе Хрысце пасля доўгіх тысячагоддзяў сустрэліся, нарэшце, Бог і чалавек, і з'ядналася нябеснае і зямное, і спраўдзіліся духоўныя спадзяванні сыноў і дочак Адама.

У падзеі Ражджаства Хрыстовага нам паказаны адначасова і Таямніца, і Адкравенне, бо чалавечы розум не здольны да канца зразумець, як Тварэц і Прамысліцель Сусвету, Бязмежны па Сваёй прыродзе Бог сыходзіць у наш змучаны грахом свет і з'яўляецца ў выглядзе бездапаможнага Дзіцяці, Якое нарадзілася ў пячоры, дзе пастухі і жывёла хаваліся ад непагоды. Слава, пра якую пяюць горнія сілы, прапаведуюць усходнія мудрацы і сведчаць простыя пастухі, голасна абвясчаецца ва ўсіх канцах зямлі. Усё гэта прыадкрывае нам глыбіню неспасціжнай прамудрасці Божай, робіць прыналежнымі да таямнічай Троічнай задумы аб спасенні чалавека.

Зараз мы ведаем: *так узлюбіў Бог свет, што Сына Сваіго Адзінароднага даў, ... каб свет быў спасёны праз Яго* (Ін. 3:16-17). І цяпер, будучы апраўданымі па веры, мы маем мір з Богам праз Госпада нашага Іісуса Хрыста, праз Якога вераю і атрымалі мы доступ да той благадаці, у якой стаім і хвалімся надзеяй на славу Божую, ... таму што любоў Божая вылілася ў сэрцы нашы Духам Святым, дадзеным нам (Рым. 5, 1-2; 5).

Схілімся ж у благагавенні да сціпрых ясляў, дзе ляжыць ціхае і лагоднае Дзіця. Схілімся са страхам Божым і трымценнем, бо тут пачынаецца зямны крыжовы шлях Госпада Іісуса, тут закладаецца пачатак нашага спасення. Схілімся і, услаўляючы Народжанага Сына Спрадвечнага Айца, усцешымся

тым невымоўным мірам, які перавышае ўсякае разуменне і перапаўняе нашы душы.

«Слава ў вышніх Богу і на зямлі мір, у людзях добрая воля!» — зноў і зноў радасна паўтараем мы за ангельскім хорам. Любоў Божая, выяўленая ў Нараджэнні Спасіцеля, прыносіць людзям сапраўдны мір. Гэты мір не могуць пахіснуць жыццёвыя нелады, сацыяльныя хваляванні, палітычнае бязладдзе і нават узброеныя канфлікты, бо ў *міры Хрыстовым патаемна жыве такая духоўная сіла, што ён адольвае ёю ўсякую зямную бяду і напасць* (свц. Ігнацій (Бранчанінаў). Аскетычныя вопыты).

Але як жа здабыць мірны лад душы? Як стаць уладальнікам гэтага вялікага духоўнага дару? Святыя айцы ў гэтым адзінадумныя: дзеянне міру Хрыстовага ў чалавеку ёсць важная прыкмета знаходжання яго ў евангельскіх заповедзях. З іх жа *па-над усім* — настаўляе нас першавярхоўны Павел — трэба апрануцца ў *любоў, якая з'яўляецца сукупнасцю дасканаласці*. І тады, паводле слова апостала, у сэрцах нашых будзе валадарыць мір Божы, да якога мы і пакліканы (Кал. 3:14-15).

Людзей добрай волі шукае Сабе Гасподзь — тых, хто будзе кіравацца Яго Законам, хто будзе сведчыць бліжнім і далёкім пра спасенне і *абвяшчаць дасканаласць Таго, Хто паклікаў нас з цемры ў цудоўнае Сваё святло* (1 Пят. 2:9).

Будзем жа вартымі гэтага высокага паклікання. І таму, *бачыўшы слаўнае Ражджаство Хрыстова, што адбылося ў вярцеце, ухілімся ад марнасці дзеля міру* (кандак 8 акафіста Ражджаству Хрыстоваму), узнясемся думкамі на неба, уславіўшы Тварца ўсяго, падзелімся нашай радасцю аб Спасіцелі, Які ўцялесніўся, з людзьмі, што вакол нас, з тымі, хто мае патрэбу ў клопаце, хто сумуе ці знаходзіцца ў неспрыяльных абставінах.

Няхай Гасподзь натхняе ўсіх нас на цяжкім шляху хрысціянскага жыцця, каб і надалей умацоўвалася ў нас вера, не згасала надзея і ўзрастала любоў; каб, уваходзячы ў радасць светлага каляднага свята, мы непахісна абвяшчалі свету *вялікую набожнасці тайну* (1 Цім. 3:16), неслі людзям суцяшэнне і благаславёны мір Хрыстоў. Амінь.

**+ КІРЫЛ,
Патрыярх Маскоўскі і ўсяе Русі**

*Ражджаство Хрыстова
2018/2019 г.
Масква*